

14 Οκτωβρίου, 1989

[ΜΑΛΛΑΧΤΟΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΤΥΛΛΗΡΙΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ/Ή ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση,

(Υπόθεση Αρ. 24/88)

Προθεσμία Ασκήσεως Αιτήσεως Ακυρώσεως — Έναρξη — Από της γνώσεως της πράξεως — Αίτηση βάσει του Άρθρου 29 του Συντάγματος — Δεν αναστέλλει ούτε διακόπτει την προθεσμία.

5 *Παραλείψεις εν τη εννοία του Άρθρου 146.1 του Συντάγματος — Παράλειψη απαντήσεως σε αίτηση αναθεωρήσεως της αποφάσεως — βάσει του Άρθρου 29 του Συντάγματος — Εφόσον με την Αίτηση Ακυρώσεως προσεβλήθη η ουσία, η παράλειψη δεν είναι πράξη εκτελεστή και δεν υπόκειται σε προσβολή.*

10

Ο Αιτών αμφισβητεί την υπό του καθ' ου η Αίτηση κατάταξη εισαχθέντων εμπορευμάτων για σκοπούς εισαγωγικού δασμού και με την παρούσα αίτηση Ακυρώσεως, που κατεχωρήθη μετά την παρέλευση 75 ημερών, αφότου πληροφορήθη την απόφαση περί κατατάξεως, ζητά ακύρωση, τόσο της αποφάσεως περί της κατατάξεως, όσον και της συνεχιζομένης παραλείψεως του καθ' ου η Αίτηση να απαντήσει σε αίτημα του Αιτούντος για αλλαγή της κατατάξεως.

15

20

Οι αρχές, που το Ανώτατο Δικαστήριο εφάρμοσε, απορρίπτοντας την Αίτηση Ακυρώσεως, φαίνονται στα πιο πάνω περιληπτι-

κά σημειώματα.

Η Αίτηση Ακυρώσεως απορρίπτεται. Ουδεμία διαταγή για έξοδα.

5

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Division "Katzilos" v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1068,

10

Aspri v. Republic (1979) 3 C.L.R. 490,

In Re Philippou Ltd (1984) 1 C.L.R. 757,

Κητικός v. Republic (1985) 3 C.L.R. 2638,

15

Moran v. Republic 1 R.S.C.C. 10,

Marcoullides v. Greek Communal Chamber 4 R.S.C.C. 7,

20

Potamitis v. Water Board of Limassol (1985) 3 C.L.R. 260.

Sevastides v. Republic (1968) 3 C.L.R. 309.

Xenophontos v. Republic 2 R.S.C.C. 89,

25

Yialousa Savings Bank v. Republic (1977) 3 C.L.R. 25.

Larkos v. Republic (1987) 3 C.L.R. 2189.

30

Προσφυγή.

Προσφυγή για δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση των καθ' ων η αίτηση με την οποία θεώρησαν ότι ο ενισχυτής - μίξερ που εισήγαγε ο αιτητής με κώδικα 85.14.90 έπρεπε να εισαχθεί με κώδικα 85.22.30.

35

Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

Στ. Θεοδούλου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β', για τους Καθ'ων η αίτηση.

40

ΜΑΛΑΧΤΟΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο αιτητής με την παρούσα προσφυγή ζητά από το Δικαστήριο την πιο κάτω θεραπεία:-

- 5 1) Δήλωση με την οποία να κηρύσσεται άκυρη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα η απόφαση και/ή πράξη του καθ' ου η αίτηση που κοινοποιήθηκε στον αιτητή στις 13 Ιουνίου, 1987, με την οποία θεώρησαν ότι ο ενισχυτής-μίξερ που εισήγαγε με κώδικα 85.14.90 έπρεπε να εισαχθεί με κώδικα 85.22.30
10 όπως και κάθε επακόλουθη πράξη.
- 15 2) Δήλωση του Δικαστηρίου πως η διαρκής παράλειψη του καθ' ου η αίτηση να αποδεκτεί το αίτημα του αιτητή για εισαγωγή του μίξερ τούτου στη Δημοκρατία με τον κώδικα 85.14.90 είναι άκυρη, παράνομη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα και πως ότι παραλείφθηκε θα πρέπει να διενεργηθεί.

Οι νομικοί λόγοι για τους οποίους ζητούνται οι πιο πάνω
20 θεραπείες είναι:-

- 25 α) Η απόφαση και/ή παράλειψη παραβιάζει το άρθρο 28 και 29 του Συντάγματος.
- β) Η απόφαση λήφθηκε χωρίς την δέουσα έρευνα.
- 30 γ) Η απόφαση λήφθηκε κάτω από πλάνη περί τα πράγματα και τον Νόμο.
- δ) Η απόφαση λήφθηκε μετά από εσφαλμένη άσκηση της διακριτικής εξουσίας και εξυπηρετεί αλλότριο σκοπό.
- ε) Η απόφαση λήφθηκε κατά κατάχρηση εξουσίας ή κατά υπέρβαση εξουσίας, και
- 35 στ) Η απόφαση είναι αναιτιολόγητη ή η αιτιολογία συγκρούεται με τα στοιχεία της υπόθεσης.

Τα γεγονότα που αφορούν την προσφυγή έχουν ως εξής:-

- 40 Ο αιτητής κατάθεσε στις 4 Ιουνίου, 1987, στις τελωνειακές αρχές της Λεμεσού διασάφηση εισαγωγής για τον τελωνισμό 2 κιβωτίων ενισχυτών ήχου και άλλων εμπορευμάτων, τα οποία

εισήγαγε από τη Δυτική Γερμανία. Ο εισαγωγέας ταξινομήσε τους ενισχυτές ήχου στην δασμολογική κλάση 85.14.90 με συντελεστή εισαγωγικού δασμού 53% πάνω στη δασμολογητέα τους αξία και ταυτόχρονα ζήτησε απαλλαγή δυνάμει των προνοιών του κώδικα απαλλαγής 0.1.23 (στ) η οποία καλύπτει “μικρόφωνα, μεγάφωνα, ενισχυτές ήχου και προβολείς για χρήση στην κεντρική εγκατάσταση για μετάδοση μουσικής και προγραμμάτων σε τουριστικό κέντρο”.

Κατά την εξέταση των πιο πάνω εμπορευμάτων που διενεργήθηκε από τους αρμόδιους λειτουργούς του τμήματος Τελωνείων διαπιστώθηκε ότι το είδος P.S. 2000 ήταν στην πραγματικότητα συνδυασμός μονάδος αναμίξεως ήχου με ενσωματωμένο ενισχυτή και η ορθή του δασμολογική ταξινόμηση ήταν στην κλάση 85.22.30 αντί στην κλάση 85.14.90. Η κλάση 85.22.30 προνοεί επίσης εισαγωγικό δασμό 53% πάνω στην δασμολογητέα αξία των εμπορευμάτων αλλά τα είδη της κλάσης αυτής δεν καλύπτονται από τον κώδικα απαλλαγής 01.23, τις πρόνοιες του οποίου επικαλέσθηκε ο εισαγωγέας. Ο δασμός στα υπό αναφορά εμπορεύματα υπολογίστηκε σε ΛΚ706.60. Στην συνέχεια τα εμπορεύματα παραδόθηκαν στον εισαγωγέα αφού κατέβαλε με την μορφή χρηματικής προκαταβολής (deposit) το ποσό των ΛΚ800 και η υπόθεση διαβιβάστηκε στο Αρχιτελωνείο για περαιτέρω διερεύνηση.

Το όλο θέμα τέθηκε ενώπιον του υπεύθυνου του Κλάδου Ονοματολογίας, ο οποίος μετά από εξέταση αποφάνθηκε ότι τα εισαχθέντα είδη συνιστούν στην ουσία μονάδες αναμίξεως ήχου συνδιασμένες με ενισχυτή. Λαμβάνοντας δε υπόψη τον κανόνα 3(β) των Γενικών Κανόνων που διέπουν την ερμηνεία του δασμολογίου, η ορθή ταξινόμηση είναι στην κλάση 85.22.30, γιατί ο ουσιώδης χαρακτήρας του είναι η μονάδα αναμίξεως ήχου και όχι ο ενισχυτής. Εξ άλλου τέτοια αντικείμενα αναφέρονται ρητώς στην υπό αναφορά κλάση, ενώ η κλάση 85.14 την οποία επικαλέσθηκε ο εισαγωγέας αναφέρεται σε ενισχυτές ήχου και όχι σε μονάδες αναμίξεως ήχου με ενισχυτές. Το γεγονός ότι το υπό αναφορά είδος είναι συνδυασμένο με ενισχυτή ήχου δεν διαφοροποιεί την ταξινόμησή του, γιατί όπως αναφέρθηκε πιο πάνω ο ουσιώδης χαρακτήρας του είναι η μονάδα αναμίξεως ήχου. Περαιτέρω το υπό συζήτηση αντικείμενο αναφέρεται ρητά και στις Επεξηγηματικές Σημειώσεις της κλάσης 85.22 της Ονοματολογίας του

Συμβουλίου Τελωνειακής Συνεργασίας.

5 Ο αιτητής καταχώρισε την παρούσα προσφυγή εναντίον της πιο πάνω απόφασης των καθ'ων η αίτηση στις 12 Ιανουαρίου, 1988.

10 Ο συνήγορος των καθ'ων η αίτηση ήγειρε προδικαστική ένσταση και ισχυρίστηκε ότι η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη, γιατί η αίτηση καταχωρίστηκε στις 12 Ιανουαρίου, 1988, ενώ είχε παρέλθει η προθεσμία των 75 ημερών από την ημέρα συντέλεσης της διοικητικής πράξης του τελωνισμού των εμπορευμάτων.

15 Είναι νομολογημένο ότι η προθεσμία για τους σκοπούς του άρθρου 146.3 του Συντάγματος αρχίζει "από της γνώσεως υπό του προσφεύγοντος". Είναι επίσης νομολογημένο ότι "η γνώση της πράξης πρέπει να είναι πλήρης και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλλου". (Ιπ. *Division "Katzilos" v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1068 στη σελ. 1076, *Aspri v. Republic* (1979) 3
20 C.L.R. 490).

25 Αντικείμενο της παραγράφου 1 του αιτητικού της προσφυγής είναι η πράξη του καθ' ου η αίτηση που κοινοποιήθηκε στον αιτητή στις 13 Ιουνίου, 1987, με την οποία θεώρησαν ότι ο ενισχυτής μίξερ που εισήγαγε με κώδικα 85.14.90 έπρεπε να εισαχθεί με κώδικα 85.22.30.

30 Από τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιόν μου και από το λεκτικό της παραγράφου 1 του αιτητικού της προσφυγής είναι προδηλο ότι ο αιτητής γνώριζε τη θέση των καθ'ων η αίτηση από τις 13 Ιουνίου, 1987. Γνώριζε δηλ. ότι οι καθ'ων η αίτηση αποφάσισαν να ταξινομήσουν τα εμπορεύματα στην κλάση 85.22.30, ενώ αυτός υποστήριζε ότι έπρεπε να ταξινομηθούν στην τάξη 85.14.90: Αν υιοθετείτο η θέση του αιτητή τα εμπορεύματα δεν υπόκειντο στην πληρωμή δασμού. Αντίθετα, αν υιοθετείτο η θέση των καθ'ων η αίτηση το ποσό του πληρωτέου δασμού ήταν ΛΚ706.-. Είχε προκύψει στις 13 Ιουνίου, 1987, διαφορά μεταξύ του αιτητή και των καθ'ων η αίτηση, ως προς το ποσό του πληρωτέου δασμού. Έχω τη γνώμη ότι η διαφορά αυτή πέφτει μέσα στην έννοια του άρθρου 161(1)(β) του Νόμου 82/67. Το άρθρο αυτό έχει ερμηνευθεί στις υποθέσεις *In Re Philippou Ltd* (1984) 1 C.L.R. 757 και *Kritikos v. Republic*

40

(1985) 3 C.L.R. 2638. Στην υπόθεση *In Re Philippou Ltd* ο τότε Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου Δικαστής κ. Τριανταφυλλίδης αποφάνθηκε ότι το πιο πάνω άρθρο 161(1)(β) του Νόμου 82/67 πρέπει να διαβάζεται σε συνδυασμό με το άρθρο 146 του Συντάγματος. Επομένως, αυτό που έπρεπε να κάμει ο αιτητής, μόλις πρόκυψε η διαφορά ήταν να καταθέσει προσφυγή μέσα στην προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 146.3 του Συντάγματος. Αντί να το κάμει αυτό έστειλε τις επιστολές Τεκμήρια 7, 8, 9 και με το αιτητικό της παραγράφου 2 της προσφυγής αμφισβητεί την παράλειψη των καθ' ων η αίτηση να ικανοποιηθούν τα αιτήματά του που αναφέρονται στις επιστολές του Τεκμήρια 7, 8, 9. 5 10

Το άρθρο 146.3 του Συντάγματος καθορίζει προθεσμία 75 ημερών για την καταχώρηση της προσφυγής. Η μη καταχώρηση της προσφυγής εντός της ως άνω προθεσμίας έχει σαν αποτέλεσμα την απόρριψη της ως εκπρόθεσμης. (Βλ. *John Moran v. Republic* 1. R.S.C.C. 10, *Marcoullides v. The Greek Communal Chamber* 4 R.S.C.C. 7, *Potamitis v. Water Board of Limassol* (1985) 3 C.L.R. 260 Απόφαση Ολομέλειας). 15 20

Σχετικά με το αιτητικό της προσφυγής είναι φανερό ότι ο αιτητής είχε πλήρη γνώση της επίδικης απόφασης στις 13 Ιουνίου, 1987. Επομένως η προσφυγή η οποία καταχωρήθηκε στις 12 Ιανουαρίου, 1988, είναι εκπρόθεσμη. 25

Έρχομαι τώρα στην παράγραφο 2 του αιτητικού. Με την επιστολή ημερομηνίας 30 Ιουνίου, 1987 - Τεκμήριο 7 - ουσιαστικά ο αιτητής ζητούσε αναθεώρηση της απόφασης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του αιτητικού της προσφυγής. Ο συνήγορος του αιτητή, με την γραπτή του αγόρευση εισηγείται ότι η παράλειψη των καθ' ων η αίτηση να απαντήσουν στο αίτημά του που αναφέρεται στην επιστολή - Τεκμήριο 7 - πέφτει μέσα στην έννοια του άρθρου 29 του Συντάγματος. Στην κρινόμενη υπόθεση η ουσία βρίσκεται στην επίδικη απόφαση που φαίνεται στο αιτητικό της παραγράφου 1 της προσφυγής. 30 35

Είναι νομολογημένο ότι όταν ένας αιτητής προσβάλει με προσφυγή την ουσία του ζητήματος πάνω στο οποίο αναμένει την απάντηση της διοίκησης δεν μπορεί να παραπονείται για παραβίαση του άρθρου 29 του Συντάγματος. (*Sevastides v.* 40

Republic (1968) 3 C.L.R. 309).

5 Στην παρούσα υπόθεση ο αιτητής έχει προσβάλει την ουσία του ζητήματος με την παράγραφο 1 του αιτητικού της προσφυγής η οποία για τους λόγους που έχουν αναφερθεί είναι εκπρόθεσμη. Κατά συνέπεια δεν μπορεί να παραπονείται για παραβίαση του άρθρου 29 του Συντάγματος. Δεν μπορεί ένας διάδικος που δεν έχει καταχωρίσει προσφυγή εμπρόθεσμα, να καταστρατηγήσει τις πρόνοιες του άρθρου 146.3 με το να ζητά αναθεώρηση της επίδικης απόφασης και με το να επικαλείται το άρθρο 29 του Συντάγματος, όταν δεν παίρνει απάντηση στο αίτημά του για αναθεώρηση. Αν κάτι τέτοιο γινόταν δεκτό αυτό θα ισοδυναμούσε με άδεια για αναβίωση της προθεσμίας κατά παράβαση των ρητών διατάξεων του άρθρου 146.3.

10 Πρόσθετα πρέπει να πω πως, ότι έστω κι αν έπαιρνε απάντηση στην επιστολή Τεκμήριο 7 αυτή θα ήταν επιβεβαιωτική της επίδικης απόφασης που είναι αντικείμενο στην παράγραφο 1 του αιτητικού. Σαν επιβεβαιωτική πράξη δεν θα μπορούσε να προσβληθεί με προσφυγή και είναι νομολογημένο ότι σε τέτοιες περιπτώσεις το αντικείμενο του αιτήματος προς την διοίκηση πρέπει να πέφτει μέσα στην αμοδιότητα του Ανωτάτου Δικαστηρίου που προβλέπεται από το άρθρο 146.1 του Συντάγματος. (*Xenophontos and The Republic* 2 R.S.C.C. 89 στις σελ. 92-93, *Yialousa v. Republic* (1977) 3 C.L.R. 25).

25 Εφ'όσον δεν χωρεί προσφυγή εναντίον επιβεβαιωτικής πράξης, η παράλειψη απάντησης στις επιστολές Τεκμήρια 7-9 δεν μπορεί να γίνει αντικείμενο προσφυγής σύμφωνα με το άρθρο 29.

30 Επίσης είναι νομολογημένο ότι παράπονο ή αίτημα δυνάμει του άρθρου 29 ούτε αναστέλλει, ούτε διακόπτει την προθεσμία. (Βλ. *Xenis Larkos v. The Republic of Cyprus through The Ministry of Finance and Another* (1987) 3 C.L.R. 2189).

35 Το γεγονός ότι οι Τελωνειακές Αρχές σε κάποιο στάδιο διαβίβασαν την υπόθεση στο Αρχιτελωνείο, δεν αλλάζει την κατάσταση. Αρχεί να ειπωθεί ότι ο αιτητής γνώριζε πλήρως την θέση των καθ' ων η αίτηση πάνω στο ζήτημα της ταξινόμησης των εμπορευμάτων του.

40

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή είναι εκπρό-

θεσμη και απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

*Η προσφυγή απορρίπτεται
χωρίς έξοδα.*